

Præstens beretning ved generalforsamling i Mellerup

Valgmenighed 24. februar 2019

"Eftersom mange andre har søgt at give en fremstilling af de begivenheder, som har fundet sted i blandt os (...), har også jeg besluttet nøje at gennemgå alt forfra og nedskrive det for dig i rækkefølge". Det er faktisk de allerførste ord i Lukasevangeliet, og således også for min beretning, hvor jeg skal se, om jeg kan gøre evangelisten kunsten efter og berette om, hvad der er hændt her i valgmenigheden, set fra præstens stol. Jeg begyndte som bekendt i embedet 1. september 2018, og blev lovformeligt indsat d. 23. september af provsten. Det er spændende og udfordrende at være ny i job, men både bestyrelse, ansatte og menighed har taget overordentlig godt imod mig. Derfor vil jeg gerne gentage min tak for den tillid, I har vist mig, og som I viser mig hver gang, I møder mig. Selv ikke en slem tudse, som satte sig fast i halsen ved forrige gudstjeneste, rokkede ved den rolige tillid, hvormed I møder mig. Det sætter jeg stor pris på. Jeg ved også, at Leonora er meget glad for den imødekommenhed, som I har vist hende.

En god grundtvigsk kirke går på to ben. Det ene er forkyndelsen, og det andet er den folkelige og kulturelle oplevelse. Jeg holder af at engagere mig på begge områder, hvilket jo ikke er givet alle præster at få mulighed for. Lad os begynde med det ene ben, forkyndelsen.

Vi holder som bekendt gudstjenester omtrent hver anden helligdag. I disse tider er der mange, som selv på biskopniveau går med lyster om at lave gudstjenesten om. Det ønsker jeg ikke, og jeg noterer mig desuden, at vi har en meget flot kirkegang i valgmenigheden. Skal vi tale i procenter, og det skal vi egentlig ikke, for jeg har lige prædikeret lodret imod, så tror jeg ikke, der er ret mange kirker her på egnen, som kan konkurrere med vores procenttal for medlemskirkegang. Det kan vi godt være stolte af, uanset om vi kommer til hver gudstjeneste. For jeg vil gerne slå fast, at kirkegang altså ikke er kvalificerende hverken til himmerig eller medlemsprestige. Men i hvert fald, jeg er som præst glad for den pæne kirkegang. Ligeledes sætter jeg pris på et fortrinligt samarbejde med både organist og kirkesanger. Det gælder også for de fyraftensgudstjenester, som har været holdt, hvor vi netop tillader os at eksperimentere lidt med, hvad det vil sige at holde gudstjeneste.

Der har ikke været så mange kirkelige handlinger udover gudstjenester, men når der opstår et behov, kan jeg med glæde notere mig, at alle ansatte er beredte. Jeg vil også gerne opfordre til, at man husker på muligheden for både dåb, konfirmation og vielse eller velsignelse af ægteskab her i valgmenigheden. Endelig anser jeg på en måde også husbesøg som en del af forkyndelsen. Dermed siger jeg også noget om, hvad jeg forstår ved forkyndelse. For der behøver ikke at blive talt om Gud og Jesus, når I snakker med mig. Tværtimod. Og jeg holder meget af husbesøgene, og vil gerne besøge endnu flere af jer. For mig er det vigtigt, at der er en nærhed mellem præst og medlem. Ikke at vi skal sidde lårene af hinanden, men at I ved, hvor I har mig – og at jeg kender jer.

Hvad angår den kulturelle del af valgmenighedens virke, har jeg nu sat mig for bordenden af læsekredsen. Jeg er imponeret over, den iver og dygtighed, hvormed deltagerne kaster sig ind i bøgerne. Lige nu er vi knap 10 læseheste. Det går godt, og jeg taler nok på alles vegne, når jeg siger, at modet til at læse endog vanskelige bøger, det svigter ikke hos os.

Også hyggeeftermiddage har vi haft en del af i det sidste halve år. Det er i sagens natur hyggeligt. Det foregår kl. 14.30, hvilket bl.a. forklarer, at det ikke er den aktivitet, der har størst tilstrømning. Vi overvejer måske at konvertere en af de regelmæssige eftermiddage til en lille udflugt.

Filmaftenerne fortsætter også ufortrødent. Det er altid en særlig stemning at sidde i kirken om aftenen, og arrangementet viser, at vi her i valgmenigheden har et overskud til i fællesskab at tyde og tolke på filmene, det vil også sige at tyde og tolke den verden, vi lever i. Det er en både moderne og meningsfuld måde også at være menighed på.

Den seneste tid har der ingen konfirmander været i valgmenigheden. Det er ærgerligt. Det gør ikke noget, at aldersgennemsnittet for en menighed er lidt højt – det er der en vis lovmæssighed i – men lidt ungdom gør heller ikke spor. Og vi skal ikke glemme, at vi i valgmenigheden har en oplagt mulighed og opgave i at danne og duelliggøre de unge mennesker. Det er mit håb, at der næste år dukker konfirmander op. Bl.a.

derfor er både jeg og bestyrelsen opsatte på at have et godt samarbejde med friskolen, og vi er allerede i gang med at gøde jorden. For friskole og valgmenighed er trods alt spiret op af samme muld. Hvad angår samarbejde er vi som valgmenighed en del af folkekirken. Derfor er der allerede blevet etableret et godt samarbejde med den relativt nye provst, Ingelise Strandgaard, som udviser os en nænsom og forstående opmærksomhed. Jeg har også i det sidste halve år sørget for både at være vores ambassadør blandt sognepræsterne på provstimøderne, og tillige deltaget i konvent med de grundtvigske præster. For som valgmenighed er vi både en del af den store kirke OG noget for os selv

Som præst har jeg forsøgt mig med en fast træffetid, men det er nu sløjft, da den ikke blev brugt. Det er dog stadig i lige høj grad min ambition at være en synlig præst i Mellerup, og bl.a. deltager jeg traditionen tro med en andagt til sommerfesten her i byen d. 1. juni. Jeg bor som bekendt i Aarhus, men bestræber mig på at komme til Mellerup ofte. Det vil jeg også gøre fremover, hvor jeg dog de næste to år også vil være beskæftiget som halvtidspræst ved en kirke i Aarhus med et meget tydeligt grundtvigsk præg. Jeg er meget glad for at være jeres præst, og derfor er det også heldigt, at jeg nu har fundet et supplement til mit virke her i Mellerup. Jeg har dermed råd til også i fremtiden, og med største glæde, at være jeres præst.

Og netop fremtiden, dén er vigtig. I mit embede som valgmenighedspræst har jeg overordnet to fokusområder. Arven og væksten. Vi skal ikke fortabe os i traditionen, så vi kun synger Jakob Knudsens to-tre salmer, men samtidig skal vi hellere ikke ønske os en vækst som er på bekostning af traditionen. Der skal som bekendt dybe rødder til at suge næring i tørketid, og samtidig stå fast, når det blæser. Jeg tror, at vi netop ved at være stolte af den helt særlige arv, som vi levendeholder her på stedet, kan vokse stille og roligt. I ved, at sogne mange steder lægges sammen, og der bliver afstand både mellem medlemmer og til præsten. Vi har et unikt fællesskab her, som vi skal være stolte af. Derudover har vi en præstegård, en kirke og en kirkegård. Vi har altså rammerne. Så jeg har lyst til at udfordre jer lidt her til sidst. Er der nogle tiltag,

som I savner. Savner I et kor? Savner I en studiekreds? Savner I udflugter? Har I et lille skriv, der skal med i kirkebladet? Har I en idé til noget nyt? Husk på, at vi er så små og manøvredygtige, at vi meget nemt kan sætte nye idéer i søen. Der er kort fra tanke til handling her i valgmenigheden. Så jeg vil gerne opfordre alle til at byde ind med idéer. Det er gratis at foreslå, og vil I have endnu mere indflydelse, ja så kom med i bestyrelsen. Den er ikke for de særligt indviede, på ingen måde, nej, der er opgaver af enhver art. Husk på at det med Gud tager vi os af ovre i kirken, så har nogen af jer lyst til bare at arbejde med driften, så tøv heller ikke. Fordi vi er alle sammen om det.

Så vidt min beretning. Jeg har undgået at dvæle alt for meget ved, hvad der er sket, for i stedet at se fremad mod nye muligheder for valgmenigheden. Så alle småting fra de sidste måneder er ikke med, og derfor kan jeg med en anden evangelists slutord, nemlig Johannes', sige, at "hvis der skulle skrives om dem én for én, tror jeg ikke, at hele verden kunne rumme de bøger, som så måtte skrives". Mit indtryk efter et halvt år som præst for jer er altså, at der er liv, masser af potentiale og masser af gode folk her i Mellerup Valgmenighed.

Niels Sander Pedersen Valgmenighedspræst